

منطقه گرایی انتقادی؛ آفرینش هویت مدرن در معماری منطقه

اسماعیل شعبان پور خسروآبادی^{۱*}، مهرداد امیرنژاد مژدهی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات رشت، گیلان، ایران، (es.shabanpour@gmail.com)

۲- مربی دانشکده معماری دانشگاه گیلان، ایران، (Mehrdad.mojdehi@gmail.com)

چکیده

هویت در معماری موضوعی است که بعد از دوران مدرن و خلق بناهای عملکردی، بی روح و بی هویتی که به ارمغان آورده بود، مورد توجه ویژه در زمینه معماری قرار گرفته است. بررسی چگونگی برقراری ارتباط بین معماری منطقه ای و دیدگاه های بین المللی در زمینه معماری در راستای حفظ هویت معماری منطقه ای و بازخوانی آن به زبانی نو از اهداف اصلی مقاله ی حاضر است. رویکرد منطقه گرایی انتقادی از آن جهت مورد توجه قرار دارد که علاوه بر تأکید بر توجه به ویژگی های خاص هر منطقه و الزام ظهور آن در معماری، دستاوردهای معماری مدرن را نیز مورد توجه قرار داده و سعی بر آن دارد تا با در کنار هم قرار دادن هر دوی آن ها برای دستیابی به معماری موفق و با هویت بهره جوید. سؤال اصلی اینگونه مطرح می شود که چگونه می توان معماری نو خلق نمود که علاوه بر حفظ ارزش های مکانی و حال و هوای معماری منطقه ای، یک اثر بدیع با توجه به پیشرفت های نظری و تکنولوژی در زمینه معماری در عصر حاضر به شمار آید؟ با بررسی آن دسته از آثاری که نظریه پردازان در زمینه منطقه گرایی انتقادی به آن ها اشاره می کنند، می توان دریافت که توجه به ویژگی های منطقه ای در زمینه معماری و خصوصیات مکانی، شامل عناصر بصری و نمادین معماری نمی شود؛ بلکه این مفاهیم است که باعث خلق اثر معماری می شود. در نتیجه اثر خلق شده نیازهای معماری هر منطقه را با حفظ مفاهیم معماری منطقه در ظاهری جدید و نوین نمایش می دهد و برای هر مکان، هویت مدرن قائل است.

واژه های کلیدی : منطقه گرایی، منطقه گرایی انتقادی، هویت، معماری معاصر

این مقاله برگرفته از مباحث رساله پایان نامه کارشناسی ارشد معماری نگارنده با عنوان "موزه تاریخ گیلان با رویکرد منطقه گرایی انتقادی" می باشد که در دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات رشت در حال انجام است